

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT
(första avdelningen i utökad sammansättning)
27 november 2002 *

I mål T-291/01,

Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH, Dessau (Tyskland),

Neubrandenburger Stadtwerke GmbH, Neubrandenburg (Tyskland),

Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Schwäbisch Hall (Tyskland),

Stadtwerke Tübingen GmbH, Tübingen (Tyskland),

Stadtwerke Uelzen GmbH, Uelzen (Tyskland),

företrädna av advokaten D. Fouquet,

sökande,

* Rättegångsspråk: tyska.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av V. Kreuschitz och J.L. Buendía Sierra, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om att kommissionen rättsstridigt har underlåtit att ta ställning till sökandenas klagomål över icke anmält stöd som Förbundsrepubliken Tyskland påstås ha beviljat kärnkraftverk,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(första avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna J. Azizi, R.M. Moura Ramos, M. Jaeger och H. Legal,

justitiesekreterare: H. Jung,

II - 5036

följande

Beslut

- 1 Sökandena, som är kommunala eldistributionsföretag i Tyskland, uppmanade genom skrivelse av den 19 november 1999 kommissionen att inleda ett förfarande för granskning av statligt stöd enligt artikel 87 EG och artikel 88 EG avseende skattelättnader som i Tyskland medgivits till förmån för de avsättningar som gjorts av kärnkraftverk i syfte att finansiera deras avveckling och omhändertagandet av deras radioaktiva avfall.
- 2 Kommissionen bekräftade i skrivelse av den 18 april 2000 att den mottagit sökandenas begäran om utredning. Den angav att den inlett en inledande undersökning av de ifrågavarande skattebestämmelserna.
- 3 Förbundsrepubliken Tyskland underrättades genom skrivelse av den 17 juli 2000, och framlade sina synpunkter i anledning av sökandenas begäran om utredning i en skrivelse av den 12 februari 2001.
- 4 Efter skriftväxling anmodade sökandena i skrivelse av den 29 augusti 2001, vilken inkom till kommissionen den 30 augusti samma år, kommissionen enligt artikel 232 andra stycket EG att vidta åtgärder genom att fatta ett beslut om ärendets fortsatta handläggning.

- 5 Sökandena har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 30 november 2001, yrkat att förstainstansrätten skall fastställa att kommissionen har åsidosatt sin skyldighet enligt artikel 232 EG genom att inte pröva deras begäran om utredning och att inte fatta något beslut angående undersökningen av de ifrågavarande skattebestämmelserna inom två månader från att den mottagit anmodan att vidta åtgärder av den 29 augusti 2001.

- 6 Kommissionen har i sin svarsinlaga framhållit att den den 11 december 2001 beslutat att den ifrågavarande skattelättnaden inte skall anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG (nedan kallat beslutet). Kommissionen har vidare uppgivit att den tyska regeringen underrättats om beslutet den 13 december 2001, och att beslutet översänts till sökandenas företrädare den 16 januari 2002, efter utgången av den tid inom vilken den tyska regeringen haft möjlighet att begära att de konfidentiella uppgifter beslutet kunde innehålla skulle utelämnas.

- 7 Sökandena har i en skrivelse av den 5 mars 2002 yrkat att förstainstansrätten skall förklara att talans föremål förfallit efter att kommissionen genom att fatta beslutet undanröjt den påtalade passiviteten.

- 8 Sökandena har vidare yrkat att kommissionen skall åläggas att ersätta rättegångskostnaderna, eftersom den föranlett att förevarande talan väckts samt samtliga kostnader som talan medfört.

- 9 Kommissionen har i sitt yttrande över sökandenas yrkande om fastställelse av att talans föremål förfallit uppgivit att den anser sig ha besvarat sökandenas anmodan om att den skulle vidta åtgärder, och att talan således inte längre har något föremål.
- 10 Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH, Stadtwerke Uelzen GmbH och Wuppertaler Stadtwerke AG har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 28 mars 2002, målnummer T-92/02, väckt talan om ogiltigförklaring av beslutet.
- 11 Förstainstansrätten framhåller att när kommissionen, såsom i förevarande mål, tar ställning, i den mening som avses i artikel 232 andra stycket EG, efter att passivitetstalan väckts förfaller enligt fast rättspraxis (se, till exempel, dom av den 18 mars 1997 i mål C-282/95 P, Guérin automobiles mot kommissionen, REG 1997, s. I-1503, punkterna 30 och 31) föremålet med denna passivitetstalan.
- 12 Förstainstansrätten konstaterar att det således saknas anledning att döma i anledning av förevarande passivitetstalan.

Rättegångskostnader

- 13 Enligt artikel 87.6 i förstainstansrättens rättegångsregler skall förstainstansrätten besluta om rättegångskostnader efter vad den finner skäligt när det saknas anledning att döma i saken.

- 14 Det kan inte hållas för visst att kommissionen, såsom sökandena har gjort gällande, har fattat beslutet endast till följd av sökandenas anmodan att den skulle vidta åtgärder eller till följd av ifrågavarande passivitetstalan.

- 15 Det framgår av ovan beskrivna omständigheter att den tyska regeringen, vilken kommissionen varit skyldig att underrätta om sökandenas begäran om utredning, har yttrat sig över denna begäran den 12 februari 2001.

- 16 Att kommissionen låtit en period av tio månader förflyta innan den fattat beslutet medför, mot bakgrund av omständigheterna i målet, inte att den skall anses ha dröjt orimligt lång tid med att fatta beslutet.

- 17 Det åligger nämligen kommissionen att undersöka alla nödvändiga omständigheter för att, såsom den gjort i beslutet, fastslå att artiklarna 87 EG och 88 EG inte skall tillämpas på den ifrågavarande skattelättnaden. Den kunde i detta avseende förvänta sig att dess rättsliga uppfattning, som var diametralt motsatt sökandenas uppfattning, skulle föranleda en talan om ogiltigförklaring av beslutet.

- 18 Förstainstansrätten finner det därför skäligt att vardera parten bär sina egna rättegångskostnader.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(första avdelningen i utökad sammansättning)

följande beslut:

- 1. Anledning saknas att döma i saken.**
- 2. Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.**

Luxemburg den 27 november 2002.

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande